Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

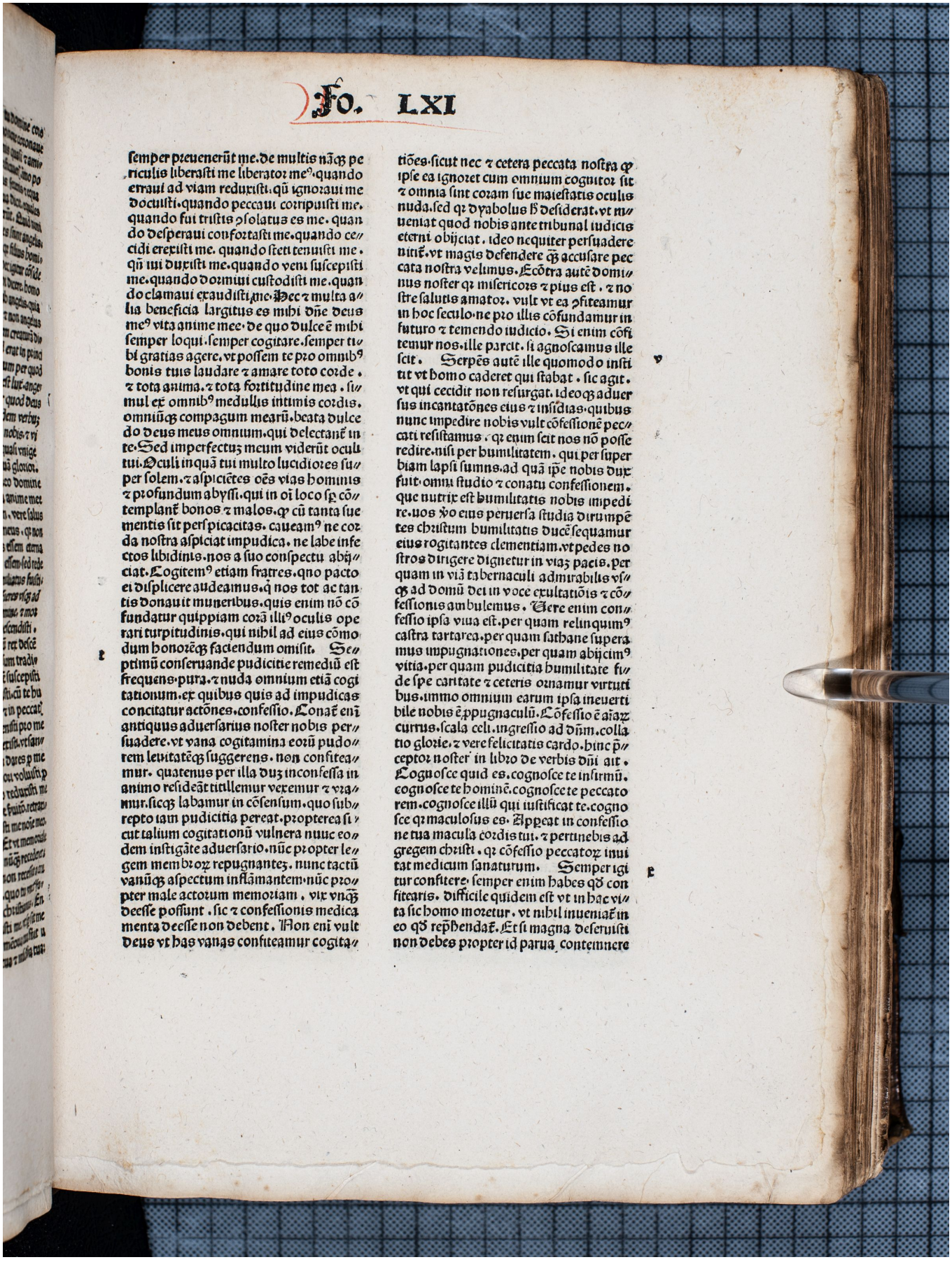

semper preuenerũt me. de multis nãq; pe
riculis liberasti me liberator me⁹. quando
erraui ad viam reduxisti. qũ ignoraui me
docuisti. quando peccaui corripuisti me.
quando fui tristis ꝯsolatus es me. quan
do desperaui confortasti me. quando ce
cidi erexisti me. quando steti tenuisti me.
qñ iui duxisti me. quando veni suscepisti
me. quando dormiui custodisti me. quan
do clamaui exaudisti me. Hec ⁊ multa a
lia beneficia largitus es mihi dñe deus
me⁹ vita anime mee. de quo dulce ẽ mihi
semper loqui. semper cogitare. semper ti
bi gratias agere. vt possem te pro omnib⁹
bonis tuis laudare ⁊ amare toto corde.
⁊ tota anima. ⁊ tota fortitudine mea. si
mul ex omnib⁹ medullis intimis cordis.
omniũq; compagum mearũ. beata dulce
do deus meus omnium. qui delectant̃ in
te. Sed imperfectuꝫ meum viderũt oculi
tui. Oculi inquã tui multo lucidiores su
per solem. ⁊ aspiciẽtes oẽs vias hominis
⁊ profundum abyssi. qui in oĩ loco sp̃ cõ
templant̃ bonos ⁊ malos. q̃ cũ tanta sue
mentis sit perspicacitas. caueam⁹ ne cor
da nostra aspiciat impudica. ne labe infe
ctos libidinis. nos a suo conspectu abij
ciat. Cogitem⁹ etiam fratres. qno pacto
ei displicere audeamus. q̃ nos tot ac tan
tis donauit muneribus. quis enim nõ cõ
fundatur quippiam corã illi⁹ oculis ope
rari turpitudinis. qui nihil ad eius cõmo
dum honorẽq; faciendum omisit. Se
ptimũ conseruande pudicitie remediũ est
frequens. pura. ⁊ nuda omnium etiã cogi
tationum. ex quibus quis ad impudicas
concitatur actõnes. confessio. Conat̃ enĩ
antiquus aduersarius noster nobis per
suadere. vt vana cogitamina eorũ pudo
rem leuitatẽq; suggerens. non confitea
mur. quatenus per illa duꝫ inconfessa in
animo resideãt titillemur vexemur ⁊ vra
mur. sicq; labamur in cõsensum. quo sub
repto iam pudicitia pereat. propterea si
cut talium cogitationũ vulnera nuuc eo
dem instigãte aduersario. nũc propter le
gem membroꝝ repugnantez. nunc tactũ
vanũq; aspectum inflãmantem. nũc pro
pter male actorum memoriam. vix vnq̃
deesse possunt. sic ⁊ confessionis medica
menta deesse non debent. Non enĩ vult
deus vt has vanas confiteamur cogita
tiões. sicut nec ⁊ cetera peccata nostra q̃
ipse ea ignoret cum omnium cognitor sit
⁊ omnia sint coram sue maiestatis oculis
nuda. sed q̃ dyabolus h̃ desiderat. vt in
ueniat quod nobis ante tribunal iudicis
eterni obijciat. ideo nequiter persuadere
nitit̃. vt magis defendere q̃ accusare pec
cata nostra velimus. Ecõtra autẽ domi
nus noster q̃ misericors ⁊ pius est. ⁊ no
stre salutis amator. vult vt ea ꝯfiteamur
in hoc seculo. ne pro illis cõfundamur in
futuro ⁊ temendo iudicio. Si enim cõfi
temur nos. ille parcit. si agnoscamus ille
scit. Serpẽs autẽ ille quomodo insti
tit vt homo caderet qui stabat. sic agit.
vt qui cecidit non resurgat. ideoq; aduer
sus incantatõnes eius ⁊ insidias. quibus
nunc impedire nobis vult cõfessionẽ pec
cati resistamus. q̃ enim scit nos nõ posse
redire. nisi per humilitatem. qui per super
biam lapsi sumus. ad quã ipe nobis dux
fuit. omni studio ⁊ conatu confessionem.
que nutrix est humilitatis nobis impedi
re. uos ꝟo eius peruersa studia dirumpẽ
tes christum humilitatis ducẽ sequamur
eius rogitantes clementiam. vt pedes no
stros dirigere dignetur in viaꝫ pacis. per
quam in viã tabernaculi admirabilis vs
q̃ ad domũ dei in voce exultatiõis ⁊ cõ
fessionis ambulemus. Uere enim con
fessio ipsa viua est. per quam relinquim⁹
castra tartarea. per quam sathane supera
mus impugnationes. per quam abijcim⁹
vitia. per quam pudicitia humilitate fi
de spe caritate ⁊ ceteris ornamur virtuti
bus. immo omnium earum ipsa ineuerti
bile nobis ẽ ꝓpugnaculũ. Cõfessio ẽ aĩaꝝ
currus. scala celi. ingressio ad dñm. colla
tio glorie. ⁊ vere felicitatis cardo. hinc p̃
ceptor noster in libro de verbis dñi ait.
Cognosce quid es. cognosce te infirmũ.
cognosce te hominẽ. cognosce te peccato
rem. cognosce illũ qui iustificat te. cogno
sce q̃ maculosus es. Appeat in confessio
ne tua macula cordis tui. ⁊ pertinebis ad
gregem christi. q̃ cõfessio peccatoꝝ inui
tat medicum sanaturum. Semper igi
tur confitere. semper enim habes q̃d con
fitearis. difficile quidem est vt in hac vi
ta sic homo moretur. vt nihil inueniat̃ in
eo q̃d rep̃hendat̃. Et si magna deseruisti
non debes propter id parua contemnere